

[Mimi Stilling Jakobsen]

Jeg har tidligere nævnt, at dette spareudvalg faktisk var ment som en invitation. Det kan man kassere. Man kan sige, det ikke er måden at gøre det på, men man skal i hvert fald ikke bare sparke ud og sige: nå ja, det er jo bare en dårlig undskyldning for, at disse fire borgerlige partier ikke har samme sparemål. Hvis hr. Camre ikke har opholdt sig i udlandet under valgkampen eller siden, så er der ingen undskyldning for at påstå, at de fire partier har ladet, som om de var enige om, hvor meget der skulle spares. Det er de fire partier ikke enige om, og det har de aldrig været. Man er ikke enig om, hvor langt man kan gå, men man er enig om, at man må forsøge at komme så langt, som man nu kan blive enig om. I øvrigt har man da fra V's og K's side set en prisværdig erkendelse af, at der var dele af VK-planen, som ikke kunne finde flertal i Folketinget. Hvis den samme erkendelse ville sive ind i hr. Camres parti med hensyn til den plan, dette parti fremlagde i valgkampen, så var meget nået.

Man kan da godt tale om splittelse på dette punkt mellem fire partier, men der er bare intet som helst nyt i, at de fire partier er uenige. Hr. Palle Simonsen og hr. Bertel Haarder har været inde på den noget triste situation, der ligger i, at tre finansudvalgsmedlemmer fra socialdemokratiet ikke engang ville gå ind for ændringsforslagene med hensyn til forsvaret. Det er vel også en splittelse. Vi har desuden været vidne til en temmelig voldsom dialog med SF her i dag, hvor hr. Camre, så vidt jeg husker, sagde noget i retning af, at fulgte man SF's ændringsforslag, var der intet som helst positivt opnået, men de betød 5-10 mia kr. i den forkerte retning på betalingsbalancen bare i år. Jeg vil gerne spørge: hvor vil hr. Camre så hen? Der er åbenbart ingen, der duer, hverken til den ene eller til den anden side.

Jeg vil foreslå hr. Camre at tænke lidt over det, inden vi skal have den store debat i morgen. Det kommer måske ikke så meget ændringsforslagene ved, men jeg synes, det er en kedelig tone at starte en generaldebat med i morgen tidlig.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der er jo det specielle ved denne debat om ændringsforslag til finanslovsforslaget, at vi kun har ændringsforslag fra fløjene. Når vi ser bort fra det lille ændringsforslag fra

fire partier om et spareudvalg, har vi kun ændringsforslag fra fløjene. Det er måske et interessant perspektiv. Det er måske først i morgen, vi kommer nærmere ind på, hvad det kan indebære, men her skal vi jo komme med et par kommentarer til de stillede ændringsforslag.

Jeg vil godt - i modsætning til, hvad andre har gjort - gøre et par bemærkninger om ændringsforslagene fra fremskridtspartiet. Jeg har forstået, at man i det, man indtil nu har kaldt alternativet i den borgerlige fløj, opererer med fremskridtspartiet som basis. Jeg har forstået, at man oven i købet nu nærmer sig en konkretisering af, hvad det er, man skal bygge sin politik op på, også sammen med fremskridtspartiet. Det sidste er, at fremskridtspartiet har lagt et forslag til folketingsbeslutning ned i Folketinget om landbrugspolitikken. Jeg har forstået, at den, der har taget tæten for nærværende blandt firkloerverpartierne, hr. Grove, mener, at der nu skulle være basis for, at man kan samordne partiernes udspil på landbrugsområdet. Jeg vil gerne spørge hr. Grove, som jeg ser er til stede i øjeblikket, om hr. Grove finder, at fremskridtspartiets udspil er troværdigt, når man tager i betragtning, at fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget om at fjerne støtte på forskelligt niveau til landbruget på et beløb, der overstiger 1 mia kr. Er der troværdighed i et partis udspil om landbrugspolitikken, når man har den holdning her ved finansloven?

Det andet spørgsmål drejer sig om fremskridtspartiets stilling til kystsikringen, hvor man rundhåndet siger: det er en statsopgave, vi foreslår beløbene sat klækkeligt op. I det radikale venstre er vi enige om, at kystsikringsproblemet, som det er blevet aktualiseret, er noget, vi bør interessere os meget for her i Folketinget, men vi mener, at regeringen har grebet den sag an, som den bør gribes an. Når vi stemmer imod ændringsforslaget om at gøre den sag til en ren statsopgave, så gør vi det ikke, fordi vi ikke mener, der kan blive behov for flere midler, men fordi vi mener, det er vigtigt, at man nu får ført forhandlingerne til ende mellem kommuner, amter og staten om, hvordan fordelingen skal være. Jeg ville godt, hvis det var muligt for finansministeren i sine kommentarer at komme ind på den sag, stille det spørgsmål, om det ikke forholder sig sådan, at der sta-